

dre lande, at opbakningen er så klar og utvetydig.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det har såmænd ikke rigtig noget med et anstrengt forhold til EU at gøre. Det kan da godt være, at vi også har det, men det er jo egentlig forklarligt, at man har det. Hvis man kigger på systemet, så verserer der også en sag på fiskeriområdet i øjeblikket, som gør, at man selvfølgelig har et anstrengt forhold til det.

Det kan også godt være, det her strider imod et direktiv, eller hvad ved jeg, men det strider i hvert tilfælde ikke imod det, som slagtedyrene og som mange mennesker ønsker.

Så snakker man i øvrigt også så tit om, at Danmark skal være et foregangsland. Her var netop en sag, hvor vi kunne være et foregangsland, hvis vi sagde: Nu laver vi nogle gode regler, og så vil de andre lande jo begynde at tage for sig af retterne, fordi Danmark er foran inden for dyrevelfærd. Det ser ikke ud, som om det er intentionen. Vi sætter os ned og venter og venter og venter.

Og så må jeg også sige, at en videnskabelig komité – eller er den veterinær, det kan jeg ikke lige huske – men der er i hvert fald en komité, der er kommet med et oplæg til, hvordan Kommissionen kunne komme videre med det her. Det forringer forholdene dybt. Det er altså sådan, at Kommissionen plejer – nu kan man gå op at sige, at det jo ikke er noget, man skal vedtage i Kommissionen – at lytte til de rådgivende organer, som den har; det har vi set i mange tilfælde. Så hvis vi skal vente på det udspil, må jeg sige, det er på tide, vi får gjort noget herhjemme.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, regeringen skal passe på, at den ikke kommer ud i en situation, hvor nogen med rette kan sige, at her er tale om nøl, for hvor lang tid vil det vare, før der kommer et EU-forslag, som vil være bare nogenlunde acceptabelt, og hvor lang tid vil det så vare, før det eventuelt er gennemført og omsat til national lovgivning?

Ministeren vil formentlig bekræfte, at vi nemt taler om 3 år. Det kan nemt tage 3 år. Ministeren kender jo lovgivningsprocessen i EU som tidligere mangeårigt medlem af Folketingets Europaudvalg og har set, hvor lang tid det tager med disse sager. Selv under den antagelse at der kommer et godt forslag fra Kommissionen –

hvad jeg selvfølgelig håber, men jeg kan nære den samme tvivl; det er absolut ikke en given ting, at det bliver ret godt – taler vi altså om noget, der ligger mange år frem i tiden.

Skal vi så sidde her i Danmark og se på, at dyrene lider i adskillige år, uden at vi kan gøre noget som helst, og tror ministeren, at hendes hænder er bundet på ryggen af EU? Hvis nu det ikke er sådan? Hvorfor vil ministeren ikke være med til at prøve det? Lad os da gå til Kommissionen og spørge: Kan vi ikke få lov til at sikre dyrevelfærd for de danske dyr her og nu? Jeg forstår simpelt hen ikke, at ministeren ikke vil være med til at prøve det.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Til hr. Keld Albrechtsen om det her med at afprøve alverdens ting og sager: Jamen jeg mener sådan set, at problemstillingen – desværre, kan man næsten sige – er meget klar på det her område, så vidt angår total harmonisering.

Regeringen forsøger så konstruktivt som overhovedet muligt at sige, hvad det så er, vi kan gøre for at forbedre dyrevelfærd. Og jeg må altså klart tilkendegive med hensyn til al den her snak om nøl og om, at vi venter og venter, at regeringen ikke på noget som helst tidspunkt har stillet Folketinget eller udvalgene i udsigt, at vi lige pludselig skulle til at køre vores egen politik på det her område. Tværtimod har vi meget klart tilkendegivet, at ja, vi venter, og vi venter, indtil Kommissionen kommer med et udspil. Men jeg har sådan set heller ikke opfattet, at der er andre, der her i mellemtiden har gjort meget andet end det, regeringen gør, nemlig at vente og vente og vente.

KL 19.10

Det må så være op til en selv og éns samvittighed, hvad man mener er den klogeste strategi. Den strategi, som regeringen har lagt, er helt klart, at vi arbejder målrettet på at lave langt, langt bedre regler på EU-plan.

Men jeg deler da hr. Keld Albrechtsens generelle opfattelse af, at det her område nok ikke er et af de områder, hvor det er nemmest at opnå et lynhurtigt kompromis. Jeg var ikke selv inde i drøftelserne, sidste gang det her forslag var oppe at vende i EU-regi, men da tog det i hvert fald over et år at nå til enighed. Det tror jeg det var, uden at jeg vil lægge mig fuldstændig fast på, hvor lang tid det var. Men det tog ganske lang tid.

Det, vi går efter, er naturligvis at få så gode regler som overhovedet muligt, og vi vil bruge